

ת"פ (תל אביב) 17721-08-24 - מדינת ישראל נ' אופק צדוק

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

ת"פ 17721-08-24 מדינת ישראל נ' צדוק

בפני כבוד השופט הבכיר, שאול אבינור

בעניין: המאשימה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ מתמחה גב' לאה וסר נגר

נגד

הנאשם:

אופק צדוק

ע"י ב"כ עו"ד אורן שי

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיוני בעיקרו - בביצוע עבירות של **החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית**, לפי הוראות סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים המסוכנים), **והחזקת סמים מסוכנים לצריכה עצמית**, לפי הוראות סעיף 7(א) יחד עם סעיף 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים.

2. בעובדות כתב האישום המתוקן נטען, בעיקרי הדברים, כלהלן:

אישום 1 -

· ביום 13.07.2023 בשעה 21:30 לערך הגיע הנאשם, כשהוא רוכב על קטנוע, לכתובת ברחוב השיטה בעיר חולון.

· באותן החזיק הנאשם בסמים מסוכנים, שלא לצריכתו העצמית, כמפורט להלן: בתוך מכנסיו, 5 שקיות ובהן סמים מסוכנים מסוג **קנבוס**, במשקל נטו מחושב של **12.58 גרם** לערך; בתוך מכנסיו, 5 שקיות ובהן סמים מסוכנים מסוג **קנבוס**, במשקל נטו של **24.83 גרם**; בתא המטען של הקטנוע, שקית שבה סמים מסוכנים מסוג **קנבוס**, במשקל נטו של **10.01 גרם**.

אישום 2 -

· ביום 14.07.2023 בשעה 15:00 לערך החזיק הנאשם, בדירה בה התגורר ברחוב תרצ"ו בעיר חולון, בסמים מסוכנים מסוג **חשיש** במשקל נטו של **40 גרם**, לצריכתו העצמית.

3. במסגרת הדיונים המקדמיים לפניי הגיעו הצדדים להסדר טיעון, שבמסגרתו הוגש כתב האישום המתוקן. התיקונים בכתב האישום התבטאו בהפחתת כמויות הסמים הנטענות, כמו גם בתיקון

הוראת החיקוק באישום 2. בטרם הטעוניה לעונש עתרו הצדדים במשותף לקבלת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

4. הנאשם הודה אפוא בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאתו, בעבירות בהן הואשם כאמור בפסקה 1 דלעיל. בית המשפט נעתר לבקשות הצדדים והורה על עריכת תסקיר שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

ב. עיקר תסקיר שירות המבחן:

5. תסקיר שירות המבחן (מיום 29.05.2025) מפרט את נסיבותיו האישיות של הנאשם, יליד שנת 2004 (בן 21 שנים כיום). כאן רק יצוין כי הנאשם גדל ברקע משפחתי מורכב, נשר ממסגרות חינוכיות ולא התגייס לצבא. בגיל צעיר נחשף הנאשם לשימוש בקנבוס, כשלדבריו בתקופה שקדמה לביצוע העבירות הגביר את השימוש לכדי שימוש אינטנסיבי והתמכרות; וזאת כדרך התמודדות עם קשייו השונים. כיום עובד הנאשם בעסק עצמאי שהקים, בתחום המשלוחים.

6. הנאשם סיפר כי אובחן כסובל מפוסט טראומה, בשל היחשפות לאירוע טראומטי, ומאז הוא מטופל בקנבוס רפואי. לשירות המבחן הציג הנאשם את האישור לשימוש בקנבוס רפואי, אך לא הציג כל אישור לגבי טענתו בעניין פוסט טראומה. הנאשם נטל אחריות על מעשיו, מושא כתב האישום המתוקן, תוך שטען כי רכש את הסמים משום שהקנבוס הרפואי לא סיפק את צרכיו. עוד סיפר, כי קיבל מהאדם ממנו רכש את הסמים כמות גדולה מזו שרכש, ושלל כוונה לרווח כספי ממכירת הסמים.

7. הנאשם הביע חרטה על התנהלותו בביצוע העבירות, אך בד בבד התקשה להתבונן באופן ביקורתי על דפוסי שימושו בקנבוס. על אף שהנאשם תיאר שימוש בעל אופי התמכרותי, בתקופה שקדמה לביצוע העבירות, הוא שלל התמכרות כיום - ומתוך כך שלל נזקקות טיפולית או צורך בקשר עם שירות המבחן. בנסיבות אלה לא נוצר אפוא פתח לשילובו של הנאשם בהליכי טיפול, במסגרת שירות המבחן, וממילא לא נוצר פתח לגיבוש המלצה שיקומית בעניינו.

ג. עיקר הראיות והטעוניה לעונש:

8. ב"כ המאשימה לא הגישה ראיות לקביעת העונש. בטעוניה עמדה ב"כ המאשימה על עובדות כתב האישום המתוקן - בהן הודה הנאשם - ובמיוחד על היבטי החומרה שבעובדות אישום 1, דהיינו: העובדה שהסמים היו מחולקים לשקיות ומוסלקים על גופו של הנאשם (באיזור חלציו) וכן בתא המטען של הקטנוע עליו רכב. בנסיבות אלה, כך טענה, מדובר בפוטנציאל הפצה גבוה במיוחד; וחומרת המעשה בהתאם.

9. אשר לערכים החברתיים, הנפגעים כתולדה מביצוען של עבירות סמים, הדגישה ב"כ המאשימה את הפגיעה בהגנה על שלום הציבור ועל בריאותו, כמו גם את הסיכון לביצוען של עבירות נוספות עקב השימוש בסמים מסוכנים. התובעת הוסיפה וטענה, בהתאם להחלטה ברע"פ 8759/21 קסלר נ' מדינת ישראל (23.12.2021), כי הטענה שקנבוס הוא "סם קל", אשר דינו שונה מדינים של סמים אחרים, היא טענה הנעדרת אחיזה בדיון. עוד הפנתה התובעת לת"פ (שלום ב"ש) 27419-09-18 מדינת ישראל נ' אבו לקימה (26.12.2018), ועתרה לקביעת מתחם עונש הולם שבין מספר חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12

חודשי מאסר בפועל.

10. לעניין גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם עמדה ב"כ המאשימה על ההיבטים השליליים העולים מתסקיר שירות המבחן, לרבות הקושי של הנאשם להתבונן באופן ביקורתי על דפוסי שימוש בקנבוס ועל כך ששלל נזקקות הטיפולית. עם זאת ציינה ב"כ המאשימה גם את העדר העבר הפלילי של הנאשם ואת נטילת האחריות, ובמכלול הנסיבות עתרה להשתת ענישה שתכלול 3 חודשי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, וכן לענישה נלווית שתכלול מאסר מותנה, קנס כספי, התחייבות ושלילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי.

11. הסניגור, מצידו, הדגיש בטיעונו את העובדה שמדובר ב"אירוע עברייני" אחד בלבד, בשני האישומים, שכן הם כוללים עבירות דומות אשר בוצעו בהפרש זמנים קצר. עוד טען הסניגור, לעניין עובדות כתב האישום, כי אין להסיק מהעובדה שהסמים (מושא אישום 1) היו מחולקים כוונה לביצוע סחר, שכן כך הסמים נרכשים.

12. הסניגור הגיש, כראיות לקביעת העונש, את תעודת העוסק המורשה שקיבל הנאשם לעסקו, וכן את דו"ח הרווח וההפסד של העסק לשנת המס 2024 (ר' במסגרת בקשה מס' 7). הסניגור הדגיש כי הנאשם הוא בחור צעיר, נעדר כל עבר פלילי - לפני או אחרי מועדי ביצוע העבירות - שבעת ביצוע העבירות אף היה זכאי להחזיק בקנבוס רפואי. לשיטת הסניגור, בנסיבות אלה ברור שהאישור לקנבוס רפואי ניתן לנאשם מסיבות רפואיות מבוססות; ועל כן אין לקבל את טרזניית שירות המבחן על כך שהנאשם לא הציג אישורים לעניין הפוסט טראומה שממנה הוא סובל.

13. הסניגור הטעים את נסיבות חייו הקשות של הנאשם, מאז ימי ילדותו המוקדמת, כעולה בין השאר מהאמור בתסקיר שירות המבחן. לגישת הסניגור, את העובדה שהנאשם רוצה לטפל בעצמו באופן עצמאי - ללא הסתמכות או הישענות על שירותי הרווחה - יש לזקוף דווקא לזכותו של הנאשם; בפרט כאשר מדובר באדם צעיר המתפקד היטב בתחום התעסוקה ואף תומך כלכלית במשפחתו. בנוסף, הנאשם אינו מסתבך יותר בביצוע עבירות נוספות, שומר על עצמו וכאמור מתפרנס למחייתו, ועל כן במכלול הנסיבות אין זה ראוי להטיל עליו ענישה שתכלול מאסר בפועל.

14. אשר למדיניות הענישה הנהוגה ציין ב"כ הנאשם כי קיימת פסיקה של בית המשפט העליון המכירה בהבדלים שבין קנבוס לבין סמים אחרים (בש"פ 8640/20 אבו קרינאת נ' מדינת ישראל (23.12.2020)). עוד הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי קיימים מקרים לא מעטים בהם - בהחזקת סמים מסוכנים מסוג קנבוס, שלא לצריכה עצמית ובכמויות גדולות מבעניינו - נקבעים מתחמי עונש הולמים שתחילתם בענישה צופה פני עתיד או בשל"צ (למשל במקרה מושא רע"פ 4512/15 הרוש נ' מדינת ישראל (06.07.2015)). הסניגור עתר אפוא, בשורה התחתונה, לקביעת מתחם עונש הולם כאמור גם במקרה זה ולהסתפקות בענישה צופה פני עתיד, בצירוף ענישה כלכלית.

15. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, הסתפק בדברי בא-כוחו (בפרוטוקול, עמ' 6 שורה 16).

ד. קביעת מתחם העונש ההולם:

16. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות. אטעים, כי בנסיבות העניין דנא מקובל עליי טיעון הסניגור, שלפיו מדובר בעניינו ב"אירוע" אחד בלבד, שכן מדובר בשני המקרים (בשני האישומים) בהחזקת סמים מסוג קנבוס בסמיכות זמנים משמעותית; כך שמדובר בתכנית עבריינית אחת.

17. לעניין הערכים החברתיים, הנפגעים כתולדה מביצוע של עבירות הסמים, מקובל עליי טיעון ב"כ המאשימה, לרבות בטענתה בדבר חומרתן של עבירות כאלה בשל היותן גורם מחולל פשיעה, דהיינו: גורם העומד ברקע ביצוע של עבירות רבות אחרות. עם זאת, בעבירות סמים ניתנת בפסיקה משמעות רבה לסוג הסמים ולכמותם, ואכן - כטיעון הסניגור - כאשר מדובר בהחזקת סמים מסוכנים מסוג קנבוס, בכמויות כבעניינו ואף גדולות יותר, נקבעים לעיתים מתחמי עונש הולמים שתחילתם בענישה צופה פני עתיד; גם כאשר מדובר בהחזקה שלא לצריכה עצמית (השוו למשל לת"פ (שלום ת"א) 18336-12-19 **מדינת ישראל נ' כהן** (19.12.2024) ולאסמכתאות שם).

18. דא עקא, שבמקרה מושא אישום 1 מתקיימות מספר נסיבות חומרה, שהן מעבר לעצם חומרת העבירה של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית. כאמור, הסמים הוחזקו על ידי הנאשם כשהם מחולקים ומוסלקים; והכל כשהנאשם רוכב על קטנוע - על פוטנציאל ההפצה המשמעותי הנשקף מכך. בנוסף, למקרה מושא אישום 1 הצטרף גם ביצוע העבירה הנוספת, מושא אישום 2. בנסיבות אלה אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין 45 ימי מאסר בפועל, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם:

19. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא רשאי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות.

20. אשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם אין הרשעות קודמות או מאוחרות לעבירות מושא כתב האישום המתוקן. מדובר, כמובן, בנסיבה מהותית לקולת העונש.

הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע הן בנאשם והן בקרובי משפחתו. עם זאת, הטלת עונש קצר כאמור, לנשיאה בדרך של עבודות שירות, תגבש פגיעה מתונה בהרבה.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. נסיבות אלה יש לזקוף לזכותו של הנאשם.

נתוניו האישיים של הנאשם ונסיבות חייו - הנאשם אדם צעיר, יליד שנת 2004, בן 21 שנים

כיום. הנאשם גדל בנסיבות חיים מורכבות, אך למרות זאת השכיל להשתלב בעבודה יציבה, בעסק שהקים.

21. המסקנה המתבקשת ממכלול הנסיבות והשיקולים שפורטו לעיל היא שבמקרה זה נסיבות הקולה עולות במשקלן על נסיבות החומרה, באופן שיש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. כיוון שמדובר בעבירות סמים, יש גם לפסוק קנס כספי. עם זאת, לעניין עונש הפסילה ניתן להסתפק, במקרה זה ובנסיבותיו, בעונש של פסילה מותנית בלבד.

ו. סוף דבר:

22. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכך חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 45 ימי מאסר בפועל.

הנאשם יישא את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, כאמור בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר מיום 15.05.2025.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות, ביום 10.09.2025 עד השעה 08:00.

מובהר בזה לנאשם כי בכל הקשור לעבודות השירות עליו לציית להוראות הממונה על עבודות השירות, או למי שהוסמך לכך מטעמו. עוד מובהר לנאשם, כי במידה ולא יציית להוראות כאמור הוא עשוי לשאת את מאסרו, או את יתרת מאסרו, במאסר מאחורי סורג ובריח בבית סוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 5 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

(ג) קנס בסך של 2,000 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-4 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.10.2025 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ד) פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 3 חודשים על תנאי, והתנאי הוא שבמשך שנתיים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה מהעבירות המנויות בפקודת הסמים המסוכנים.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה. הסמים יושמדו.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תמציא גזר דין זה לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"א תמוז תשפ"ה, 17 יולי 2025, במעמד הצדדים.